

AMMATTIKASVATUKSEN KENTÄLTÄ

Voiko ilman ammatti- ja ammattijärjestölehtiä elää...

Minulle on tullut vuosikymmeniä ammatti- ja ammattijärjestölehtiä viikoittain, osittain vähintäänkin kerran kuukaudessa. Mainostamatta isommasti em. lehtiä, ne ovat olleet: *Insinööriuutiset*, joka on nykyään nimeltään *Tekniikka&Talous*, *Paperi* ja *Puu -lehti* sekä *Opettaja-lehti*. Kaikki edellä mainitut lehdet ovat mielestäni tälläkin hetkellä maamme huipputasoa niin asiasällöltään kuin ulkoasultaan.

Paperi ja *Puu -lehti* on myös globaalisti erittäin arvostettu julkaisu, tosin viime aikoina aika mainospitoinen.

Jäätyäni syksyllä 2008 eläkkeelle minulle edelleenkin tulee kaksi ensiksi mainitsemaani lehteä entiseen tyyliin, koska maksan toistaiseksi tiettyjen yhdistysten jäsenmaksut.

Opettaja-lehti tulee minulle nykyisin silloin, kun *Veteraaniopettaja-julkaisu* ilmestyy eli viisi (5) kertaa vuodessa. Olen

Veteraaniopettajat ry:n vapaajäsen kuluvan vuoden, mutta todennäköisesti ainakin vuonna 2010 maksan kyseisen yhdistyksen eläkeläisen kukkarolle sopivan symbolisen jäsenmaksun.

Työssä ollessani toimin monta kautta *Opettaja-lehden* toimitusneuvostossa ammatillisten opettajien mandaatilla, jolloin kyseinen lehti tuli aika lailla tutuksi. Sitä tuli luetuksi aika ajoin ”suurenuslasin kanssa”, jotta pystyi omalta osaltaan toimitusneuvoston kokouksissa käydyissä lehden kehittämiskeskusteluissa jotain järkevää, lehteä eteenpäin vievää sanomaan. Mahdollisesti joskus tuli asiakin puhutuksi/esitetyksi...

Todettakoon näin jälkikäteenkin, että kyseinen lehti tehtiin ja ilmeisesti tehdään edelleenkin pienellä, ammattitaitoisella ryhmällä – lähes joka viikko ympäri vuoden kesäkeskeytys pois luetuna.

Autotallissani on kaksi korkeaa pelistä vaatekaappia täynnä *Opettaja-leh-*

tiä. Lehtiä on satoja, vähintäänkin kymmenen vuoden ajalta, ei välttämättä joka numeroa vuositasolla. Olen jossakin vaiheessa päättänyt lukea lehdet ”hiukan tarkemmin, sitten kun on aikaa”- hengessä...

Toki on heti todettava, että en ole koskaan ollut kiireinen. En silloinkaan kun työssä ollessani olin kohtuullisessa määrin mukana ammattijärjestökuvioissa käyden silloin tällöin tuomassa pohjoista näkemystä maalikylille lähinnä pääkaupunkiseudulle. Helsingin Itä-Pasila tuli aika lailla tutuksi...

En ole tälläkään hetkellä kiireinen, enkä aio kiireiseksi heittäytyä jatkossakaan, vaikka monenlaisia aktiviteetteja on edelleen menossa – onneksi näin...

Olen luvannut vaimolleni, että käyn läpi jossakin vaiheessa autotallin roipheet – myös lehdet.

Kierrätykseen tai kaatopaikalle lähtee pikapuolin taatusti vuosien/vuosikymmenien aikana kertynyttä tavaraa. Väitetään, että meissä suomalaisissa on aika ripaus hamsteria, tunnustan, että minussakin niitä piirteitä löytyy.

Usein totean: ”Aika tavaran kaupitsee!” Rehellisesti sanottuna näin on usein käynytkin ja monesti olen päässyt sanomaan, että olipa onni, ettei tuotaakaan tullut heti hävitetyksi...

Kävin hetki sitten alustavasti kartoitamassa mahdollisia keväsiivouksen kohteita ja ensimmäisestä kaapista avautui näkökenttään tasan 1,75 m korkuinen Opettaja-lehti nippu ja seuraavassa kaapissa toinen mokoma. Tuntuu siltä, että kyseinen peltinen pukukaappi on mitoitettu Opettaja-lehtien säilytykseen!

Tosin on tunnustettava, että joukossa näytti olevan, tarkemmin asiaa tarkasteltuani, muutamia takavuosisikymmenien INSÖÖRI OPETTAJA- ja Ammatikasvatus-lehtiä sekä Tekniikan Maailma -julkaisuja myös edellä mainittuja Paperi ja Puu -lehtiä.

Kohta tulee eteen tiukka paikka: Pistänpö lehdet paperinkeräykseen vai käytänpö lähestyvistä kesästä muutaman päivän ”hiukan tarkemmin, sitten kun on aikaa”- hengessä lehtien lukemiseen.

Jos näin päätän tehdä, olen ehdottoman vakuuttunut, että joitakin kultahippuja sieltä löytyy näin jälkijunassakin. Vähintäänkin seuraavien juttujen aiheita tai sitten ei...

Voiko siis ilman ammatti- ja ammattijärjestölehtiä elää? Yllätyksekseni en ole kokenut suuriakaan vieroitusoireita, vaikka lehtiä ei entiseen tyliin postilaatikkoon tulekaan.

Vastaus on, kyllä voi elää, syy lienee se, että asiat eivät tunnu välttämättä niin akuuteilta kuin aikaisemmin tai oikeastaan tarkemmin ajateltuna...

Tultuani nimitetyksi Kemi-Tornionlaakson koulutuskuntayhtymä Lappian yhtymävaltuustoon valtuustokaudeksi 2009-2012, on syytä kuitenkin lukea em. lehdistä ainakin Opettaja-lehteä edelleenkin kohtuutarkasti – ainakin netistä.

Toisaalta netistä löytyy kohta ihan häiriöksi saakka aineistoa opetusviranomaisten päätöksistä.

Toisaalta myös tuolta kuntayhtymän puolelta alkaa tavaraa tulla oletettavasti ihan riittävästi siivittämään lähitulevai-

suuden päätöksiä, kunhan kesän kyn-
nyksellä valtuustotyöskentely käynnistyy.

Pohdiskeluterveisin

Aki Pyykkö

Opetusalan eläkeläinen Kemistä

Hae Koulutusrahastosta

aikuiskoulutustukea

omaehtoiseen ammatilliseen koulutukseen, jos

- jäät palkattomalle opintovapaalle vähintään kahdeksi kuukaudeksi,
- olet ollut työelämässä yhteensä vähintään viisi vuotta,
- olet ollut nykyisen työnantajan palveluksessa tai toiminut yrittäjänä vähintään vuoden ennen tuettavan opiskelun alkua ja
- et saa opiskeluun muuta tukea.

ammattitutkintostipendi

verottomana 339 euroa, jos

- olet suorittanut näyttötutkintojärjestelmän mukaisen ammatillisen perustutkinnon, ammattitutkinnon tai erikoisammattitutkinnon ja
- olet ollut työ- tai virkasuhteissa suomalaisen työnantajaan yhteensä vähintään viisi vuotta.

www.koulutusrahasto.fi